ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక 1997 దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక

రెక్కల చూపు

శీలా సుభద్రాదేవి

కథానిక

రాజయ్య మామ కనిపించిండా సీనివాసూ! కళ్ళు సందు మొగలో దీపంలా వెలిగించినా చేతుల్తో యాంత్రికంగా బీడీలు చుడుతూనే సావిత్రి అడిగింది అప్పుడే పుస్తకాల సంచీతో లోపలికి వచ్చిన శ్రీనివాసుని.

సెకెనులో పావో వంతు కాలంపాటు కళ్ళల్లోకి రాబోయిన చిరాకుని మనసు నిండా వున్న జాలి కడిగేయగా స్కూలు డ్రస్సు మార్చుకుంటూనే "కనిపించిండు కానీ ఉత్తరం ఏదీ లేదన్నాడు" అన్నాడు.

తిన్నగా వెనక వైపు గుమ్మం తలుపు తీసుకొని పెరట్లోకి వెళ్ళి కాళ్ళు, చేతులు మొఖం కడుక్కొని దండెం మీద తువ్వాలు గుడ్డతో తుడుచుకొని వచ్చి తల్లి పక్కనే చతికిలబడి తునికాకు చేట అందుకున్నాడు.

"నేను చేసుకుంటాలేరా. ఇస్టవ్వు పైన చాయి ఎచ్చపెట్టిన. జరంత తాగి సదూకో" అంది ప్రేమగా వాడిని చూపులతోనే తడుముతూ.

"పల్లేదులేయే. రేపు ఆదివారం ఇస్కూలు సెలవుకదా! రేపు చదూకుంటాలే"

"నీయంతున్నప్పుడు నీయన్న ఎంకటేసుకూడా గిట్లనే నేను కూడా బీడీలు చుడ్తనే అంటూ ఇంటికి కాదున్నంత సేపూ నాకు సాయం సేసేటోడు. ఎంత జల్దీ చుట్టి కట్టలు కట్టేసేటోడో నా పిచ్చి తండ్రీ..." కాసేపు గొంతు పెగల్లేదు.

అప్పటికే ఈ విషయం ఏ వెయ్యోసారో విని వున్నా అప్పుడే మొదటిసారి విన్నట్లుగా ముఖం పెట్టి ఆసక్తిగా విన్నాడు బీడీలు చుడ్తూనే శ్రీనివాసు.

"ఒదినే! నీ పని గిట్టా ఇతం అయ్యిందా? కట్టలిచ్చేందుకు పోయొద్దాం. మళ్ళీ సీకటడుతుంది. సీకట్లో పోయినామంటే కచ్చర కచ్చర తుని కాకు మనమొగాన కొట్టినాడంటే బీడీలు సుట్టనేక సావాలి. ఎగస్ట్రా పైసలు కూడా కోతెడతాడు ఆ సచ్చినోడు". అల్లంత దూరం నుండి పురాణంలా చెప్పకుంటూ వచ్చింది పొరుగింటి లక్ష్మమ్మ.

"ఇంగో జరంతే వుంది. అర్ధగంటలో అయిపోతుంది. పోయొద్దాం. వచ్చేటప్పుడు గిట్టా బియ్యం, కూరగాయలు కొనుక్కొచ్చుకోవాలి. రేపు ఆదివారం మా ఎంకటేసుగాని ఒస్తడో ఏందో..."

"జరంత సేపు ఈడనే కూసుంటలే" అంటూ

తనుకూడా నాలుగాకులు ముందరేసుకొని బీడీలు చుడ్తూ "ఎంకటేసు కాడ్నుంచి కారటు గిట్టా పడిందా?" అంది లక్ష్మమ్మ.

శ్రీనివాసు మౌనంగా వుండిపోయాడు.

"రాలేదు గావీ.. ఎట్లగూ రేపోస్తడని కారటు ఏయలేదేమో. లేపోతే ఆడు ఇంగిలీసులో రాస్తే బాస అర్థంగాక రాజయ్యన్న ఇంకేడనో యిచ్చిండో" గొంతులో కొదుకుని తలంచుకొని గర్వరేఖ మెరిసింది.

కట్టిన బీడి కట్టల్ని లెక్క పెట్టి చేతి సంచిలో సర్దుకొని చీర కాస్త దులుపుకొని సరి చేసు కుంది సావిత్రి. "శ్రీనివాసూ ఇల్లు కనిపెట్టుకొని వుండు నేను పొయ్యొస్తా. వచ్చినంక వంట చేతా అన్నట్లు ఇయ్యాల రెడ్డెమ్మ గారింట్లో ఆళ్ళ బాబు పుట్టిన రోజు దావతు. మిఠాయి తెచ్చినా గూట్లోని డబ్బాలో పెట్టినా నువ్వొకటి తిని అన్నకి కూడా జరంత వుంచు" అంపకం చెప్పి "పద ఒదినే" అంటూ పక్కింటి ఆమెతో కలిసి బయల్దేరింది.

కింద పడిన కచ్చరంతా చేటలో ఎత్తి శుభ్రం చేసాడు శ్రీనివాసు. డబ్బాలోని మిఠాయి ముక్కని తీసుకొని తిని తిరిగి లెక్కలు హోమ్ వర్క్ చేసు కోవటానికి వీధరుగు మీద పుస్తకాలు తెరుచుకొని కూర్చున్నాడు.

"ఎనిమిదో తరగతి వరకూ లెక్కలూ, ఇంగ్లీషు అన్న చక్కగా చెప్పేటోడు. రెండేళ్ళ నుండీ సొంతంగానే చదూకోవల్సి వస్తోంది. స్కూలు నుండి వచ్చిన వెంటనే చదుంకుంటే బాగానే అర్థమవుతుంది. పబ్లీకు పరీక్ష వుంది. అన్నగిట్ట చెప్తే ఇంకా మంచి గుంటుండే. రేంకు తెచ్చుకు నేటోడ్ని' ఆలోచనల్లోంచి బయటపడి చదువులో మునిగిపోయాడు.

"ఏందిరా సీకటడిపోయింది. ఇంట్లో దీపమన్నా ఎలిగించినావు కాదు" అంటూ వచ్చింది సావిత్రి.

"చదుంకుంటూ చూడలేదే. ఇంకా బయట ఎల్తురుంది కదా" అంటూ పుస్తకాలు సర్దుకొని తల్లి వెనకే గదిలోకి వెళ్ళాడు.

ఒకటే గది అదే పడకగదీ. చదువుకొనే గదీ అన్నీను. దానికి ఆనుకొని చిన్న గది వుంది. పేరుకి గదే కానీ వంటకి కిరోసిన్ స్టౌవు, బింది ఒకవైపు పెట్టగా ఒకరిద్దరు మనుషులు నాలు గడుగులు వేసేటంత మేర వుంటుంది. సావిత్రి తల్లిది ఆ యిల్లు. పుట్టిన పిల్లలందరూ ఏవో రోగాలొచ్చి చిన్నప్పుడే పోవటంతో సావిత్ర మాత్రం మిగిలింది. కూతుర్ని తమ్ముడికే ఇచ్చి పెళ్ళిచేసి తల్లి కూడా సావిత్రి దగ్గరే వుండేది. తల్లీ కూతురు నాలుగైదిళ్ళు బాసాన్ల పని చేసుకునేవాళ్ళు. సావిత్రి భర్త యాదగిరి రిక్షా నడిపించేవాడు. పొద్దున్నా సాయంత్రం స్కూలు పిల్లల్ని విడిచేవాడు. మిగతా సమయంలో బయట బేరాలు చూసుకొనేవాడు.

తల్లీ కూతురు మధ్యాహ్నం పూట ఇంట్లో బీడీలు చుట్టడం చేస్తుంటారు. రెండు రోజులకొకసారి కంట్రాక్టరు దగ్గరికి వెళ్ళి తునికాకు తెచ్చుకొని చుట్టటం పూర్తి అయ్యాక కట్టలు ఇచ్చి పైసలు తెచ్చుకుంటారు. వెంకటేసు తర్వాత చంద్రకళ అని కూతురు కూడా వుండేది.

ఒకసారి సినీమాకు యాదగిరి రిక్షాలో తీసుకువెళ్ళి తిరిగి వస్తున్నప్పుడు లారీకి గుద్దుకొని యాదిగిరి, చంద్రకళ అక్కడికక్కడే చనిపోయారు. సావిత్రి తల్లికూడా బాగా దెబ్బలు తగలటంతో మరో వారానికి పోయింది.

అప్పటి నుండీ సావిత్రి ఒంటరిదై పోయి మగపి ల్లలిద్దర్నీ పెంచుతోంది. వుండటానికి చిన్న కొంప వుండడంతో తినో, తినకో కాలక్షేపం జరిగిపో తోంది. ఇరుగూ, పొరుగూ కూడా ఆమెలాంటి పేద బతుకులే అయినా మాటసాయం వుండ డంతో అదే కొండంత ధైర్యంగా బతుకు వెళ్ళ మార్చుతోంది సావిత్రి.

పిల్లలు చదువుతున్నది గవర్నమెంటు స్కూలు కావటంతో చదువుకి ఇబ్బంది కలగలేదు. బీడీ కార్మికుల పిల్లలకు వచ్చే స్కాలర్‌షిప్ కాకుండా బాగా చదవటం వలన ప్రతీ సంవత్సరం సాంఘిక సంక్షేమ శాఖ వాళ్ళ మెరిట్ స్కాలర్ షిప్ప కూడా పిల్లలిద్దరూ పొందేవారు.

పెద్దవాడు వెంకటేసు పదవ తరగతి పాసై సిగరెట్టు ఫ్యాక్టరీలో కొత్తగా పనికి కుదిరాడు.

With Best Compliments
from

PALANIAPPA
& Co

Main Road
VIJAYAWADA-1

ఒక ఏడాది గడిచిన వరకూ బాగానే వున్నాడు. తర్వాత వాడి ధోరణిలో క్రమంగా మార్పు రావటం మొదలైంది. సరిగా ఇంటి పట్టున వుండే వాడు కాదు. వున్న కాసేపూ ఏవో పుస్తకాలు పట్టుకొని ఏ మూలో కూచునేవాడు. మాటలు తగ్గిపోయాయి. ఒక్కొక్కప్పుడు రెండు మూడు రోజులు ఎక్కడికో వెళ్ళి వచ్చేవాడు. సావిత్రికి ఏమీ అర్థం కాకుండా పోయింది. వీడెందుకిలా మారిపోయాడు తెలియటం లేదు.

కొన్ని నెలలు గడిచాక ఒకరోజు అలాగనే వెళ్ళి నాడు మళ్ళీ రాలేదు. కొన్ని రోజులు తర్వాత ఒక ఉత్తరం మాత్రం వచ్చింది. పోస్టుమేన్‌ని ఎవరు రాసారని అడిగితే వెంకటేసు పేరు చదివి చెప్పాడు. శ్రీనివాసు వచ్చాక చదివించుకుందామని అనుకుంది కాని, అంతవరకూ ఓపిక పట్టలేక ఒక్కొక్క అక్షరం పట్టి పట్టి చదివింది. చదివాక ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. చిన్న కొడుక్కి కూడా చెప్పలేని అశక్తత గుండెల నిండా కమ్మేసింది. ఆ వుత్తరం ఎక్కడ దాచాలో తెలియలేదు. వంటింట్లో పైన పెంకుల చూరులో సన్నగా మడిచి దూర్చింది.

మళ్ళీ ఎంత కాలం ఎదురుచూసినా మరో ఉత్తరం అందుకోలేదు. అయినా ఏదో ఆశ ఎదురుచూసేలా చేస్తోంది. ఎప్పుడో తన కొడుకు వస్తాడని ఎదురు చూస్తూనేవుంది. ఎవ్వరూ లేని ఏకాంత సమయంలో తిరిగి ఆ ఉత్తరం తీసి చదువుకొంటుంది. రోజులు గడిచి చూరులో కారిన వాన నీటికి ఉత్తరంలోని అక్షరాలు చెరిగిపోయినా ఆమె మనసుతో చదువుకోగలుగుతూనే వుంది. ఉత్తరం చిరిగి పీలికలౌతుందేమోనని ప్లాస్టిక్ కవర్లో పెట్టి మళ్ళీ దాచేసింది.

సావిత్రి గతాన్నంతటినీ ఆలోచిస్తూ బెండకాయలు కోస్తూ యధాలాపంగా చూరులోకి చూసింది.

"అటేవు చూస్తున్నావేంది?" అన్నాడు శ్రీనివాసు తను కూడా పైకి చూస్తూ.

ఆమె ఏమీ మాట్లాడలేదు.

"అవుమల్ల యాదిమర్చిన. రేపు ఇస్కూలుకి నిన్ను పిలుసుకు రమ్మని మా పెద్ద మాడంగారు చెప్పమన్నరు. నాకు స్కాలర్‌షిప్ వచ్చిందట"

"అట్టాగే రేపు పొద్దుగాలే వస్త. నువ్వు మంచి సదువుతున్నవ బిడ్డా! నువ్వున్నా మంచిగ సదూకోని పెద్ద కొలువు చెయ్యాలా. మీ అయ్య ఇస్కూలుకి బడి పిల్లగాళ్ళని రిక్షాలో గొంచుకు పోయేటోడు. పెతీ దినం ఎంకటేసునీ, సీనివాసునీ పెద్ద సదువులు సదివిస్తననేటోడు. మంచిగ సదివి పెద్ద కొలువు సేస్తడని అనుకొంటే యీ ఎంకటేసు అజా పజా లేకుండపాయె. ఏడున్నాడో, తింటన్నాడో, లేదో, ఏం జేస్తున్నాడో. .." చెమ్మగిల్లిన కళ్ళు తుడుచుకొంటూ మరోసారి చూరువైపు చూసింది.

"అన్న ఏడకు పోయిండే? మా ఇస్కూల్లో టీచర్లు కూడా అడుగుతుంటారు. మద్రాసు సినిమాల్లో చేరేందుకు గిట్లా పోయిండా అని" ఉల్లిపాయలు వలుస్తూ నెమ్మదిగా అన్నాడు.

తల్లి ఏమీ మాట్లాడలేదు. మనసులో చెలరేగే అలజడికో, ఉల్లిఘాటుకో కళ్ళు నీళ్ళుకారుతూనే వున్నాయి.

వాతావరణం ఒక్కసారి బరువెక్కినట్లయింది.

మౌనంగానే వంట పూర్తిచేసి కొంచెం కూరా, అన్నం ఓ గిన్నెలో పెట్టి వుంచి మూతపెట్టి మిగతాది శ్రీనివాసుకు పెట్టి సావిత్రి కూడా భోజనం పూర్తి చేసింది. ప్రతీ శనివారం రాత్రీ వెంకటేసు వస్తాడేమోనని ఆ విధంగా అన్నం, కూరా వుంచుతూనే వుంటుంది.

శ్రీనుకి బొంతవేసి తాను చాపేసుకు పడుకుంది. సీను పుస్తకాలు ముందేసుకు కూర్చున్నాడు.

వారానికి నాలుగు రాత్రులైనా గడిచే విధంగానే సావిత్రికి ఆ రాత్రి కూడా కల నిద్రతోనే గడిచిపోయింది.

గత కొన్ని నెలలుగా గడిచినట్లుగానే ఆ ఆదివారం కూడా సావిత్రి నిరీక్షణ ఫలించకుండానే తిరిగి పోయింది. సోమవారం చీకట్నే లేచి వాకిలి ఊడ్చి, కళ్ళాపు చల్లి ముగ్గేత గీసి శ్రీనివాసుని లేపింది.

"నేను పనికి పోతున్నాను. రాత్రన్నం జరంత వుంది. చింతకాయ తొక్కు ఏసుకుతిని ఇస్కూలకి పో. నేను ఇళ్ళల్లో బాసాన్ల పని అయినంక ఒక్క గంట కొట్టేయాలకి వస్తనని చెప్పు" అని తలుపు దగ్గరకేసి పోయింది.

అన్ని యిళ్ళల్లోను బాసాన్లు పని పూర్తి చేసుకొని, పొద్దుమీకి వచ్చి బట్టలు ఉతుకుతానని చెప్పి రెడ్డెమ్మ గారింట్లో మిగిలిన అన్నం నాలుగు ముద్దులుంటే వులుసేసుకు తిని స్కూలుకి వెళ్ళింది.

"ఎంకటేసు జాడేమన్నా తెలిసిందా సాయిత్రక్కా" అంటూ స్కూలు ఆయా పలకరించింది.

"ఒక్క ఉతరం పడింది మళ్ళీ ఏ కబురూ తెలీలేదు" కళ్ళొత్తుకొంటూ అంది సావిత్రి.

"బంగారమసుంటి పిలగాడు. ఏడకు పోయిండో ఏందో" జాలిగా అంది ఆయా.

అప్పుడే అటువైపు వచ్చిన ఒక టీచరు "శ్రీనివాసు స్కాలర్ షిప్పు కోసమా" అంటూ మేడం రూములోకి వెళ్తూ "ఈ సినిమాల వల్ల పిల్లలు చెడిపోతున్నారండీ. వెంకటేసు ఎంత బుద్ధిగా వుండేవాడు. అలాంటి వాడికి కూడా ఏ బుద్ధి పుట్టిందో, ఏ సినిమాల్లోనో చేరటానికి బొంబాయో మద్రాసో పోయి వుంటాడు" అంది.

"నా కొడుకు బంగారమమ్మా అలాంటి చెడుదారులు పోడు" మనసులోనే విలవిల్లాడింది సావిత్రి.

"స్కాలర్‌షిప్పులోంచి పదో పబ్లికు పరీక్షకి నలభైయిదు కట్టేస్తాను. మిగతా యాభై అయిదు రూపాయిలు తీసుకో. ఇదుగో ఇక్కడ సంతకం పెట్టు" అంటూ మేడం సావిత్రి చేత సంతకం పెట్టించుకొని పైసలు చేతిలో పెట్టాడు.

శ్రీనివాసు బాగానే చదువుతున్నాడు. ఈ ఏడాది పబ్లికు పరీక్ష కనుక ఇంటి దగ్గర కూడా మంచి చదివించాలి. మంచి మార్కులతో పాసయితే పై చదువుకి కూడా స్కాలర్‌షిప్ వస్తుంది" అన్న మేడం మాటలకు సావిత్రి ముఖం వెలిగింది.

"అట్లగేనమ్మా" అని నమస్కారం పెట్టి ప్రక్కనే వున్న శ్రీనుతో,

"అమ్మ ఏమందో విన్నవుగదా జరమంచిగ చదవాలి బిడ్డా" అని చెప్పింది. శ్రీనివాసు బుద్ధింతుడిలా బుర్ర ఊపాడు.

సావిత్రి వెంకటేసు నుండి ఉత్తరం కోసం రోజూ ఎదురుచూస్తూనే వుంది,శ్రీనివాసు బుద్ధిగా చదువుకొని పరీక్షలు బాగా రాశాడు. తల్లికి సాయంత్రం పూట బీడీలు కట్టడంలో సాయం చేస్తూనే వున్నాడు. పగలు ఎల్క్ట్రికల్ షాపులో పనికి పోతున్నాడు.

ఒకరోజు సావిత్రి బీడీ కట్టలు ఇవ్వటానికి వెళ్ళి, అలా బజారు పని చూసుకుని వచ్చేసరికి రోజూలా శ్రీనివాసు వీధి గుమ్మంలో కనిపించలేదు. "తలుపు దగ్గరికి వేసి ఏడికైనా పోయిండా ఏంది" అనుకుంటూ తలుపు తోసుకొని లోనికి వెళ్ళింది. శ్రీనివాసు ఇంట్లోనే ఏవో పుస్తకాలు చదువుతున్నాడు. తల్లిని చూసి ఒక్క క్షణం తొట్రుపడ్డాడు.

"ఏం జేస్తున్నవురా" అంది సావిత్రి అనుమానంగా వాడిని చూస్తూ.

"ఏం లేదు. పుస్తకం చదువుతున్నాను" పుస్తకం మూసేస్తూ అన్నాడు శ్రీనివాసు.

"పరీక్షలయినయి కదరా. ఇంకా చదువుడేంది?" అంది యింకా అనుమానం తీరక సావిత్రి.

"ఇందాక జగన్న వచ్చిండు. అతని దగ్గర ఏదో పుస్తకం వుంటే తోచట్లేదని తీసుకున్నా"

జగన్నంటే ఎంకటేసు దోస్తుకదరా? ఏమన్నా చెప్పిండా అన్న గురించి" ఆతృతగా అడిగింది.

"జగన్న నిన్న రాత్రి వచ్చిండు. ఇప్పుడు తిరిగి పోతున్నని చెప్పిండు. అన్న మంచిగే వున్నాడు. రానీకి కుదరదు. దగ్గర్లో వీలుంటే వస్తనని కబురంపిండంట. ఇంకేం జెప్పలే"

"అంతనైనా తెలిసింది సాల్లే. నే జెప్పలే నా బిడ్డ ఎప్పుడో వస్తడని" తృప్తిగా నిట్టూర్చింది.

శ్రీనివాసు ఏం మాట్లాడలేదు.

ఆ రాత్ర సావిత్రికి నిద్రపట్టలేదు. శ్రీనివాసు కూడా నిద్రపోలేదు.

తర్వాత శ్రీనివాసు కూడా అప్పుడప్పుడు ఎక్కడికో వెళ్ళి అర్ధరాత్రికో రావటం, పుస్తకాలేవో తెచ్చుకొని పొద్దుపోయే వరకూ చదువుతూ కూర్చో

వటం చాలాసార్లు చూసింది సావిత్రి. మొదట్లో భయపడినా తర్వాత మరి పట్టించుకోలేదు.

ఒకరోజు అర్ధరాత్రి జీపు చప్పుళ్ళూ, విజిల్స్ ఎవరో పరిగెత్తే అలికిడీ, వినిపించి ఉలికిపడి సావిత్రి, శ్రీనివాసు లేచారు.

బరువైన బూట్లతో పరుగెడుతున్న చప్పుడు. నిశ్శబ్దాన్ని బద్దలు చేస్తున్నాయి. నిద్రలోంచి ఉలికిపడిన పిట్టలు ఒక్కసారిగా అరచి గాలిలోకి ఎగిరిన సందడి.

గుండెలు అరచేతిలో పెట్టుకొని ఊపిరి కూడా పీల్చకుండా నిశ్శబ్దంగా వుండిపోయారు. కిటికీ తెరచి చూద్దామని లేచిన శ్రీనివాసు తల్లి తెరవొద్దన్నట్లుగా తల ఊపేసరికి అలాగే కూర్చుండిపోయాడు. అంతలోనే భయంకరమైన నిశ్శబ్దం అంతా ఆవరించింది. అంతకు ముందు ఏమీ జరగనట్లే క్రమక్రమంగా ప్రశాంతంగా అయిపోయింది. కానీ సావిత్రి గుండెల్లో సంచలనం సర్దుమణగలేదు. అలాగే కదలకుండా కూర్చొంది.

ఏవో మెత్తటి అడుగుల చప్పుడు మెల్లగా వినిపించింది. పెరటి తలుపుదగ్గర ఏవీ వినిపించనట్లుగా గొళ్ళెం కొట్టిన చప్పుడు అయింది.

లేచి వెళ్ళబోతున్న శ్రీను చెయ్యిపట్టి ఆపింది సావిత్రి. అలాగే గోడవార చతికిలబడిపోయాడు. వాళ్ళ గుండె చప్పుడు వాళ్ళకే స్పష్టంగా వినపడేలా కొట్టుకుటుంది. ఒక్కో నిమిషం, ఒక్కో యుగంలా కాళరాత్రిలా గడచి తొలి వెలుగు రేఖలు విచ్చుకొన్న గుర్తుగా పక్షుల కలకలం, జనం లేచిన సందడి మొదలయ్యింది.

మెల్లగా లేచి సావిత్రి వీధి తలుపు తెరిచింది. ఇరుగు పొరుగు ఆడవాళ్ళు వాకిలి ఊడ్చడం అవీ చేస్తున్నారు. కానీ కళ్ళెత్తితే ఏ రహస్యాలు బయటపడి పోతాయో అన్నట్లు అందరూ వాళ్ళల్లోకి వాళ్ళే చూసుకుంటూ యాంత్రికంగా అలవాటైన రీతిలో పనులు చేసుకుంటున్నారు.

అప్పుడే పెరటి తలుపులు తెరచిన శ్రీను అక్కడ ఏదో మూటని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. తీయాలా, వద్దా అని ఒక్క క్షణం తటపటాయించి మెల్లగా మూట అందుకొన్నాడు. ఒక్క నిమిషం దాన్నే అటూ యిటూ పరిశీలించి తన వైపు వస్తున్న తల్లి ముఖంలోకి చూశాడు. ఆమె కూడా ఏమీ అర్థం కానట్లు చూస్తూ ఎందుకో అప్రయత్నంగానే తలుపు దగ్గరకి చేరేసింది. చివరకు మెల్లగా మూట విప్పాడు. అందులో మాసిపోయి మచ్చలు మరకలతో వున్న ఫేంటు. షర్టు, పుస్తకాలు, ఒక డైరీ. పెన్ను వంటి వస్తువులు వున్నాయి. వాటిని గుర్తించిన శ్రీను 'అన్నా' అంటూ ఒక్కసారి బావురుమన్నాడు.

సావిత్రికి అంతా అర్థమైపోయింది. ఆమె కాళ్ళు నిలవలేక పోయాయి. కళ్ళు నీటి కడవలయ్యాయి. కుప్పకూలి పోయినట్లు అక్కడే తలుపుకు చేరబడిపోయింది. ఎంతసేపు ఏడ్చిందో చిన్న కొడుకు వోదారుస్తుంటే కళ్ళద్దుకుంది. నీళ్ళెండిపోయిన కళ్ళతోశ్రీనివాసుకేసి చూసింది.

కాని ఇప్పుడు ఆమె చూపు చివర వెంకటేషో, శ్రీనివాసో మాత్రమే లేరు. ఇంకా... ఇంకా. .. అసంఖ్యాకంగా...

పుస్తక ప్రపంచంలో ప్రభంజనమ్ !
వాస్తు శాస్త్రంలో సంచలనమ్ !!
ప్రపంచంలో తొలి ఆధునిక వాస్తు గ్రంథం
తెలుగు 'వాడి' వాస్తు పాండితీ సుగంధం
అనుభవాల జ్యోతిర్మణి హారం

వాస్తు శాస్త్ర వాస్తవాలు

పది సంవత్సరాలలో పందొమ్మిది ముద్రణలు, ఎనిమిది భాషలలో మీ కోసం !
వాస్తు శాస్త్రంలో తెలియాలి సమస్తం, మిడిమిడి జ్ఞానం పనికిరాదు నేస్తం,
వాస్తు చెప్పేవాడే ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యాలలో ప్రతీకగా నిలవాలన్నది వాస్తు సత్యం.

వాస్తు గోళాల గందర గోళం, హేతువాదం ముసుగులో వితండవాదం ఖండిస్తూ,
అక్షర సత్యాలను నిరూపిస్తూ విడుదలైంది !

వాస్తు నిదర్శన వాస్తవాలు

జ్యోతిష, యంత్ర, తంత్ర మంత్రవాదుల సవాల్‌కు సమాధాన దర్పణం
హేతువాదులకు - వాస్తు విమర్శకులకు శాస్త్ర నిరూపణ దర్శనం.

ప్రతులకు :- ప్రజాహిత పబ్లిషర్స్, 1-1-1/18/1, గోల్కొండ 'X' రోడ్స్, హైదరాబాదు - 020. ✆ : 7631001

Prachar Ads. 222169